RECHTSPRAAK

De kantonrechter heeft de eigenares van een trainingsstal terecht aangemerkt als werkgeefster, zodat zij loon verschuldigd is over de twee maanden waarin werkneemster werkzaamheden heeft verricht.

Feiten

Vanaf 2014 heeft werkgeefster een eenmanszaak gevoerd onder naam X. in 2021 en 2022 deed zij dat vanuit haar woning met paardenstallen, een buitenrijbaan en enkele paddocks in plaats Y. Op 21 november 2021 heeft 'Stal werkgeefster' een vacature op Facebook geplaatst met onder meer de volgende tekst: "Wij zijn op zoek naar een ruiter/amazone/stalmedewerker (...)". Op 13 december 2021 heeft werkneemster in een WhatsApp op deze vacature gesolliciteerd. Werkneemster is in januari 2022 begonnen met het verrichten van werkzaamheden bij werkgeefster. Werkneemster heeft in de maanden januari en februari 2022 in totaal 244 uur bij werkgeefster gewerkt. Tussen partijen is discussie ontstaan over (onder meer) het te betalen loon van werkneemster van januari en februari 2022. Op 17 september 2026 heeft werkgeefster, nadat werkneemster uit hoofde van het vonnis van de kantonrechter van 17 juni 2025 op 10 september 2026 ten laste van werkgeefster beslag had doen leggen, aan het vonnis van de kantonrechter voldaan door betaling (onder meer) van het loon van werkneemster over januari en februari 2022.

Oordeel

Het hof oordeelt als volgt. Werkgeefster maakt bezwaar tegen het oordeel van de kantonrechter dat tussen haar en werkneemster een arbeidsovereenkomst tot stand is gekomen. Het antwoord op de vraag of een arbeidsovereenkomst tot stand is gekomen, is afhankelijk van wat werkneemster en werkgeefster jegens elkaar hebben verklaard en over en weer uit elkaars verklaringen en gedragingen hebben afgeleid en mochten afleiden. Net als de kantonrechter is het hof van oordeel dat er een arbeidsovereenkomst tot stand is gekomen tussen werkgeefster en werkneemster. Vaststaat dat werkgeefster de vacaturetekst heeft opgesteld en op Facebook heeft gezet onder de naam 'Stal werkgeefster' en dat werkgeefster, toen werkneemster belangstelling toonde, werkneemster heeft uitgenodigd om te kijken op 'mijn bedrijf'. Vaststaat verder dat het sollicitatiegesprek bij werkgeefster thuis heeft plaatsgevonden en dat werkneemster op verzoek van werkgeefster stukken naar werkgeefster heeft gestuurd die een werkgever nodig heeft voor de salarisuitbetaling: kopieën van haar paspoort en bankpas. Ook staat vast dat werkneemster de in de vacature genoemde werkzaamheden is gaan verrichten. Uit de overgelegde WhatsAppberichten blijkt dat werkneemster met werkgeefster werkdagen en vrije dagen heeft afgestemd en dat werkneemster aan werkgeefster het aantal door haar gewerkte uren heeft doorgegeven. Verder

heeft naam A verklaard dat zij samen met werkneemster is aangenomen bij werkgeefster. Dit alles vormt, behoudens tegenbewijs, voldoende bewijs dat een arbeidsovereenkomst tussen werkneemster en werkgeefster bestond. Werkgeefster heeft geen tegenbewijs geleverd. Het hoger beroep slaagt niet.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 27-10-2026
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:7189
Zaaknummer: 200.357.294/01
Rechters: J.H. Kuiper, O.E. Mulder en J.E. Wichers
Advocaten: P. Bavelaar en E.T. Panneflek
Wetsartikelen: 7:610 BW